

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Ohnisko

jún 2009 - roč. XVIII (XIX)

Do čoho sme namočení?

Nedávno som si po dlhšom čase znova čítala žalm 145. Mám ho veľmi rada. Vždy znova ma nadchne a nebolo tomu inak ani teraz. Nenechávam si to len pre seba, podelím sa o to aj s vami.

Pozerala som, koľko nadšených a veľkých slov v ňom Dávid používa. V každom verši sa skrýva obrovské nadšenie. Pozrime sa aspoň na niektoré z nich:

„...Tvoja veľkosť sa nedá vystihnúť...” „...Tvoja sláva je úchvatná...” „...Tvoje diela predivné...” „...Tvoje skutky úžasné...” „...Tvoje kráľovstvo večné...” „...si milostivý, zhovievavý, láskyplný, dobrotivý, spravodlivý...” a mohli by sme pokračovať ďalej a ďalej.

Myslím, že Dávid sa tieto veci neučil ako ich povedať a myslím, že mu ani nikto nemusel pripomínať, že by mal Pána chváliť, že by mu mal ďakovať a čo by mu mal hovoriť. Išlo to z neho samé, plynulo to prirodzene z jeho vnútra a vytekalo ako zavlažujúci prameň, ktorý ešte aj dnes osviežuje všetkých, ktorí chceme počúvať. A neznie to z jeho úst ako prázdne kvetnaté reči, frázy, ale ako prežitá skutočnosť. Ako prežívaná Božia dobrota, Božia veľkosť, Božia moc...

Dávid „videl” Pána pred sebou a bol ním úplne uchvátený. Ako keď stojíme pod horami, kocháme sa v ich kráse, sme unesení ich nádherou, majestátnosťou, veľkosťou a popisujeme, čo vidíme. Takto opisuje Dávid Pána.

On bol „namočený” do Božej prítomnosti vo svojom živote, ako keď ponoríme špongiu do tekutiny, ktorá sa jej plne nasaje a potom to z nej jednoducho bez námahy vyteká. Taký bol aj Dávid. Nasiaknutý, „ponorený” v úžase nad svojím Bohom, a preto to z neho „tieklo” von nenútené, úprimne a rýdzo.

Nerobil to preto, že by mal pocit povinnosti. Netrápil sa tým, čo povedať a ako Pána pochváliť. Bol plný dojemov a zážitkov s ním, jeho poznaním, mal „zásoby”, z ktorých mohol čerpať.

„Pane, pomôž nám byť ako Dávid. Pomôž nám sýtiť sa tebou doplna. Nachádzať si čas ponoriť sa do Tvojej prítomnosti a nechať sa ňou presiaknuť, mať odvahu vstupovať s Tebou do nových vecí, pokoru opustiť veci staré či „nefunkčné”. Otváraj nám oči, aby sme videli Teba sediaceho na tróne. Pomáhaj nám zosadzovať z trónu nášho života všetko, čo tam nemá čo robiť a čo kriví, či zatienňuje náš pohľad na Teba – či už sú to radosti alebo starosti. Odpusť nám, keď sme príliš zaneprázdnení alebo unavení na to, aby sme Ťa hľadali. Odpusť, že toľkokrát zabúdame, že u Teba nájdeme odpočinutie. Odpusť, keď ho hľadáme inde a potom sme prázdni. Daj nám milosť mať Teba ako svoj poklad, ako predmet nášho obdivu a prvoradého záujmu, lebo u Teba je plnosť všetkého, čo potrebujeme. Nech z nás jednoducho a prirodzene vytekajú živé vody, ktoré budú zavlažovať vyschnutú zem okolo nás. Amen.”

Viera Hroncová

Vyznanie

Uprostred mora
pýtaš sa na jazero
a odpovedám
Také hlboké
ako láska môjho Otca
také hlboké
tu nie je

Uprostred hôr
pýtaš sa na výšinu
a odpovedám
Taká vysoká
ako sláva môjho Otca
taká vysoká
tu nie je

Uprostred púšte
pýtaš sa na pole
a odpovedám
Také široké
ako je náruč môjho Otca
také široké
tu nie je

Uprostred sveta
pýtaš sa na domov
a odpovedám
Taký blízky
ako cesta k môjmu Otcovi
taký blízky
iný nie je

Delície Nerková, prel. M. Z.

Celá zostava z muzikálu Druhá šanca po vystúpení v Piešťanoch.

Evanjelizácia naplnená Duchom

Kapitola 2 - pokračovanie

Duch Svätý v živote cirkvi

Ježiš, predtým než vystúpil na nebesia, povedal svojim učeníkom, aby počkali v Jeruzaleme, kým neprijmú sľúbenú moc od Boha. Táto moc bola zoslaná, aby mohli zastávať jeho úlohu ísť do sveta a činiť nasledovníkov.

Jeden zo znakov skupiny veriacich, ktorí sú naplnení Duchom je kvalita ich spoločného života. Prvotná cirkev v Jeruzaleme nám môže poskytnúť jasný príklad takejto skupiny:

Kresťania v Jeruzaleme boli známi svojou jednotou, priateľstvom, ochotou zdieľať sa so všetkým, jedni s druhými a ich záujmom o druhých.

Boli známi svojou schopnosťou privádzať ľudí ku Kristovi a efektívnosťou v opatere o novoobrátených a privádzaním ich do života cirkvi.

Jeruzalemskí kresťania mali silný zmysel pre jednotu a mocný modlitebný život. Netolerovali hriešnikov.

Boli otvorení pre rast a vývoj novej služby. Mnohí veria, že Jeruzalemský zbor vyrástol na tisíce ľudí v priebehu počiatkových mesiacov svojej existencie. Tento vzrast bol zaiste svedectvom o ich zdravom spoločenstve.

Kresťania v Jeruzaleme boli naozaj úspešní v zvestovaní evanjelia, pretože ich zbor bol zmocnený Duchom. Ich spoločný život vykresľuje živý príklad toho, čo je pravá skupina evanjelistov.

Duch Svätý v moci evanjelizácie

Ježiš uvádzal do kráľovstva Božieho skrze prejavy autority nad nadprirodzeným svetom, nemocami a smrťou. Vyháňal démonov, uzdravoval chorých, slepým navracal zrak, chromým umožnil opäť chodiť a hluchým počuť. Prírode prikazoval poslušnosť utŕpením búrky a chôdzou po vode. Kriesil ľudí zo smrti k novému životu. Rovnako apoštolovia neboli známi len vďaka kázaniu a dobrým skutkom, ale tiež svojou schopnosťou robiť zázraky a tak demonštrovať, že Božia moc skutočne pôsobí. Toto jasne vidíme aj na Filipovej službe:

Zástupy s jednomyselnou pozornosťou sledovali, čo hovoril Filip, keď počuli a videli znamenia, ktoré robil.

Mocná evanjelizácia sa opiera o priamy Boží zásah v životoch bežných ľudí. Uznáva Božiu zvrchovanú schopnosť preraziť do sveta so znameniami, divmi a zázrakmi. John Wimber raz povedal: „V účelnej evanjelizácii my niečo hovoríme a Boh koná, ale v mocnej evanjelizácii Boh niečo hovorí a my konáme.” V tomto spôsobe evanjelizácie ide dosvedčovanie a hlásanie ruka v ruke.

Na mojich cestách okolo sveta som už prežil mnoho situácií, kde evanjelizácia moci bola značne riadená Bohom – neuveriteľné uzdravenia, zázračný príchod vlaku, dramatické obrátenia násilných kriminálnikov. Počas svojej služby som nevidel veľa mocných evanjelizácií a niekedy som premýšľal, aký dopad by mali zázračné udalosti na cynickú a sekularizovanú kultúru, v akej žijeme vo Veľkej Británii.

Hlboko sa ma dotklo svedectvo jedného čerstvého penzistu, riaditeľa na strednej škole v istej drsnej štvrti v Londýne. Priznal sa mi, že až na konci svojej učiteľskej kariéry naozaj zistil, že modlitba funguje. Stal sa znudeným a presýteným formou kresťanstva, ktorej chýbala dôveryhodnosť a moc, takže „podrobil Boha testu.” Rozprával o incidente za incidentom počas rokov plných stresu, kedy riadil veľkú školu, v ktorej sa odvážil modliť za zázraky a povedal svojim zamestnancom aj študentom, že to robí. Keď boli jeho modlitby vypočuté v životoch jednotlivcov a v celej škole, ľudia ho začali počúvať. Boli hladní po tom, vedieť viac o „viero, ktorá koná.”

Duch Svätý v obnovení a prebudení

Niektorí kresťania argumentujú, že nepotrebujeme evanjelizáciu, ale prebudenie. Pozerajú k Bohu ako k tomu, ktorý „za nás urobí prácu” a „privedie ľudí späť do cirkvi.” Je to smutné, pretože sa obávam, že mnohí z nich nechápu skutočnú podstatu prebudenia. Historicky je prebudenie o tom, čo sa deje v cirkvi predtým, než sa vôbec niečo stane vo svete!

A. W. Tozer zdôraznil, že mnohé zbory potrebujú prebudenie. Určujúcimi ukazovateľmi tejto potreby sú podľa jeho názoru „skostnatenosť, bezmyšlienkovitosť a úpadok.” V súčasnosti existuje veľa cirkevných skupín. Sú úzko späté a bez cieľa, sú náboženské, ale bez zmyslu pre chápanie alebo realitu svojej viery.

Nič neočakávajú a nemajú víziu na zasiahnutie stratených ľudí.

Prebudenie môžeme definovať ako periódu nezvyčajného pozhňania a aktivity v cirkvi. Prebudenie je niečo, čo sa deje najprv v cirkvi a medzi kresťanmi. Keď sa život cirkvi začne zmenšovať, upadať a stáva sa takmer umierajúcim, potrebuje prebudenie! Prebudenie znamená zobudiť sa, podnecovať k životu, prinášať to znovu na svetlo. Najprv sa to deje v Božej cirkvi. (Dr. Martyn Lloyd-Jones)

*Z knihy Roba Frosta,
Evanjelizácia v treťom tisícročí
pokračovanie nabudúce*

Rob Frost je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Chceme uverejňovať časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

NAMIESTO KALIFORNIE - DO ŠKOLY

Tento rok v októbri som mala v úmysle ísť na tri mesiace na návštevu k veriacej priateľke Sharon do Kalifornie. Nakoľko som mala ísť sama a anglicky som sa zatiaľ nenaučila, za cestu som sa často modlila. Švagriná mi sľúbila zohnať lacné letenky a ja som sa modlila. Raz mi napadla myšlienka: „Biblická škola“, a tak som Pánovi povedala, že ak je to jeho vôľa, tak pôjdem. Prišla som do kuchyne a v kalendári si prečítala verš Iz 55,6 „Hľadajte Hospodina, kým sa dá nájsť, volajte ho, dokiaľ je nablízku“. Veľmi ma to oslovilo a bolo pre mňa potvrdením, že to, o čom som rozmýšľala, je Božia vôľa.

Zavolať som známej, ktorá chodí do tejto školy, aby som získala informácie. Hlavne, koľko stojí takéto štúdium, či z tej cirkvi nerobia nábor účastníkov školy aj pre cirkev (čo však nerobia), ale hlavne ma zaujalo, že na nej som videla zmeny k lepšiemu. Bola radostnejšia ako predtým. Nebola to normálna radosť, ale určite z moci Svätého Ducha.

Tak som sa rozhodla, že peniaze, ktoré by som dala na letenky, teraz investujem do štúdia a väčšieho poznávania Pána a lepšie počutie Svätého Ducha. Od septembra do mája sa zo mňa po dlhých rokoch stane odvážna školáčka. Verím, že táto škola bude pre mňa radosťou a veľkou premenou na slávu Pánovu, že si ma bude viac používať pri práci na jeho diele.

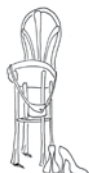
Tonka Halačiová, Bratislava

HANNAH BALL - MATKA NEDELNÝCH ŠKÔL

Hannah žila v období rokov od 1733 či 1734 do 1792. Pod vplyvom kázní írskeho metodistického kazateľa Thomasa Walscha, ktoré čítala, a kázní Johna Wesleyho v ich dedine, našla v roku 1765 pokoj s Bohom. Jej život sa veľmi zmenil. Navštevovala chorých, väzňov a na výzvu Johna Wesleyho vydávala v mnohých zboroch svedectvo o svojej viere. Vo svojich 35 rokoch sa začala intenzívne venovať deťom z ulice. Deťom, o ktorých sa nik nestaral, nikto im neprejavoval lásku a záujem. Začala deti zhromažďovať v nedeľnej a pondelkovej škole. Tak v dedine asi 50 km západne od Londýna, High Wycombe, začala prácu, pre ktorú nemala žiaden vzor. Nikto pred ňou sa takým spôsobom deťom nevenoval. O desať rokov neskôr začal v roku 1780 Roberts Raikes v anglickom Gloucestary organizovať a financovať podobnú prácu. Gloucester Journal sa postaral o publicitu tejto práce, a tak Roberts Raikes vstúpil do povedomia ako otec Nedeľných škôl, alebo ako niektorí dnes hovoríme, besiedok.

Hannah Ball môžeme nazvať matkou nedeľných škôl, aj keď sa tejto jej práci nedostalo takej nutnej publicity, aby vstúpila do povedomia verejnosti. Hannah Ball sa vedela chopiť akejkoľvek práce, videla potrebu a konala. Bola aktívnou kresťankou, starala sa aj o stavbu kaplnky, kázala, svedčila. John Wesley jej adresoval 39 listov. Jej viera bola činná cez lásku. Tak odovzdávala ďalej to, čo prijala.

Voľne podľa Unterwegs 9/2009 prel. Miroslava Procházková

Pokoj uprostred strachu o syna

Môj najstarší syn odišiel krátko po prevrate do zahraničia a my sme nevedeli, kde je. Asi po troch týždňoch volala nejaká slečna, že ho stretla v Barcelone, v Španielsku. Ja som vtedy nebola doma a manžel hovoril, že kto vie, či povedala pravdu.

Ja som si však povedala: „Vďaka Ti, Pane, aj za túto správu.“ A čakala som, že sa nám syn ozve. Ale neozýval sa. V tom roku bolo v Seredi stretnutie sestier, a ja som tam veľmi túžila ísť. Aj som tam išla, rovno z práce, z rannej smeny. Išla som s veľkou túžbou, ale pritom aj s obavou o syna. Kázala Tommie Brunerová, Markova žena a ja som sa modlila, aby ten strach odo mňa odišiel a aby mi Boh ukázal, kde je moje dieťa. Počas modlitby som jasne počula: „Neboj sa, neboj sa!“ Odišla som z toho stretnutia taká pozhnaná a naozaj som sa prestala o syna báť. Teraz som zistila, prečo som mala takú veľkú túžbu ísť na to zhromaždenie. Pán Boh mi zobral všetok strach.

Prešla určitá doba, ale chlapec sa neozýval. No ja som dôverovala Pánovi Ježišovi, že je v poriadku, a prežívala som radostné chvíle: „Dôverujem Ti, Pane, že chlapec je v poriadku.“ Raz v utorok som v Trnave išla z veľmi dobrého a pozhnaného zhromaždenia. Doma som vravela mužovi: „Tak ľutujem, že nechodíš so mnou do zhromaždenia, také dobré chvíle sme prežili.“ A on mi na to povedal: „Načo budem chodiť do zhromaždenia, keď ani neviem, kde je môj syn! Neozýva sa nám, kto vie, či ho niekto nezabil!“

„Prečo pochybuješ?“ – opýtala som sa ho. Ale aj do mňa vošiel strach a celú noc som sa modlila a potom aj celé doobedie: „Pane Ježišu, urob teraz zázrak, nech vieme, že náš syn je nažive, že nie je voľakde za kopcom zakopaný!“ (Lebo môj muž o tom stále rozprával). V ten deň bol v schránke list. „Posielam vám Braňovu fotku, aby ste verili, že žije v Barcelone a on sa vám určite ozve.“ Za niekoľko dní sa nám Branko naozaj ozval. Ja to považujem za zázrak, že nám ten list prišiel v pravý čas.

S Pánom Ježišom je veľmi dobre, On ma prenáša cez všetky starosti a problémy. Mám ich, lebo aj ja som iba človek. Ale odovzdávam mu ich, hoci niekedy pozabudnem a zbytočne sa trápim. A potom poviem: „Pane Ježišu, veď ja mám teba, nemusím ich niesť!“ Pán Ježiš je na poprednom mieste, na 1. mieste, musí byť! Za to sa modlím, aby bol naozaj na 1. mieste! On je môj život, zomrel na nás všetkých, či sme mladí alebo starí.

Milka Absolonová, Trnava

Zaujalo nás...je to staromódne?

Akým spôsobom sa dievčatá a ženy obliekajú? Čo tým spôsobujú a hovoria svojmu okoliu? Je spôsob obliekania možnou oblasťou hriechu? Autorka Hayley DiMarcová v knihe SEXY ŠTÝL hovorí z vlastnej skúsenosti, zo stoviek rozhovorov, a to všetko podkladá biblickými textami. Jasne ukazuje, čo svojím obliekaním dievča spôsobuje a potom už necháva na nej, ako s tým naloží. Nezakazuje ani neprikazuje, aj keď jasne vyzýva k odmietnutiu sexy štýlu a povzbudzuje k vytvoreniu takejto image, ktoré bude zdôrazňovať krásu devy, ale nebude v rozpore s jej vierou a s Božím pohľadom. Hovorí však, že dôsledky svojho jednanie musí niesť dievčina sama – pred ľuďmi i pred Bohom.

Kniha „Sexy štýl“ získala titul Kresťanská kniha roku 2007 v kategórii kníh pre mládež, ktorú v USA každoročne udeľuje Evanjelikálna asociácia kresťanských nakladateľstiev (ECPA).

Pokrač. v ďalšom čísle. Slovo a život 7-8/07

TVOJ ZÁZNAM

...ahoj vzácný čitateľ.

Ja práve teraz píšem a ty práve teraz čítaš.

Dobré nie?

Môžem to napísať, lebo je to pravda.

Je pondelok 25. mája 14:19h a ja práve teraz píšem.

Neviem, koľko hodín práve máš, ale jedno viem.

Teraz čítaš☺.

To je sila momentu.

C. S. Lewis povedal: „Večnosť a čas sa spájajú v bode prítomnosti.“

Čo robíš práve teraz, je kľúčové nielen pre tvoj život tu na zemi, ale hlavne pre tvoj večný život.

Prítomnosť je záznamom tvojho života.

Ako CD nosič sa tvoj život točí a neprestajne je napaľovaný dátami.

Tieto dáta sú momenty.

Preto si myslím, že je dôležité vedieť ako narábať s momentom.

Ako narábaš s prítomnosťou?

Ako vyzerá tvoj záznam?

Ako film alebo ako fotka?

Film je záznamom pohybu... alebo určitého deja.

Film je množina za sebou nasledujúcich záberov, pričom ani jeden nie je rovnaký.

Inými slovami, ak chcete vidieť pohyb, akciu, dej... pozriete si film.

Film bez zmeny sa volá fotka.

Film bez za sebou sa meniacich záberov je fotka.

Fotka je záznamom momentu, okamihu.

Aký je rozdiel medzi týmito dvoma fenoménmi?

Fotka podnecuje fantáziu k tomu, aby si predstavila dej či pohyb.

Film fantáziu nepodnecuje.

Vôbec ju nepotrebuje.

Film sám je záznamom deja.

Život ako fotka vyzerá asi takto:

- statický... nič sa nehýbe... nič nové sa nerodí
- život vo fantázii (...aké by bolo, keby...aké to bolo, keď...)

- zmrznutá prítomnosť momentu

- ako manželka pána Lóta.

Život ako film vyzerá asi takto:

- prechádza od deja k novému deju... pohyb
- život pre moment (...teraz toto a potom toto a zajtra ďalej...)

- dynamika, akcia

- ako život Pavla z Tarzu.

Neviem ako ty, ale ja chcem, aby môj život bol filmovým záznamom.

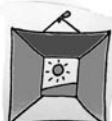
Aby každý, kto si to moje CD života pustí, nemusel fantazírovať o tom, aké krásne by bolo, keby...

Ak si to dočítal až sem... povzbudzujem ňu – nesnívaj bez pohybu.

Práve teraz je tvoje CD napaľované.

Tak nech je to kinohit!

b.

STRÁNKA PRE MLÁDEŽ

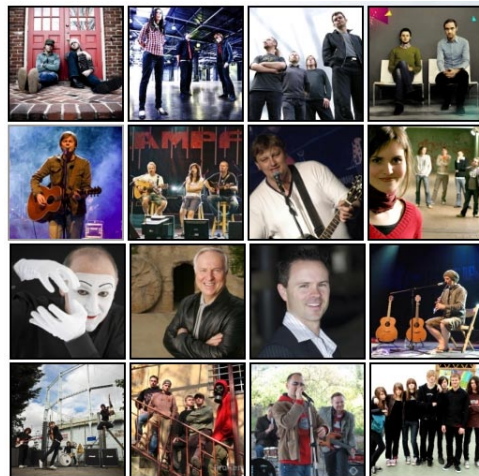
CAMPFEST 6. - 9. august 2009 Kráľova Lehota

Festival CampFest je 4-dňový open-air music festival. Vedie ho tím mládežníckych vedúcich z rôznych denominácií z celého Slovenska. Tento tím sa stretáva počas celého roka, aby pripravoval, modlil sa a spoločne hľadal, ako chce Pán Boh osloviť mladú generáciu na Slovensku.

Téma CampFestu:

VIP „Vplyv - Informácia - Premena“

Keby sme zrazu odišli z miesta, kde žijeme, všimol by si to niekto? Chýbali by sme tam?... Stalo sa večné Slovo v nás telom a koná skrze nás na mieste, kde sme?... My sme Ježišovým telom, povolaným premieňať svoje okolie...

Hlavnými rečníkmi sú: **Josh a Sean McDowell**

Josh McDowell je svetoznámy prednášateľ, spisovateľ a predstaviteľ organizácie Campus Crusade for Christ.

Nikdy neplánoval vydať sa na dráhu obhajcu kresťanskej viery. Ako skeptik na Kellogg College v Michigane raz vstúpil do diskusie so skupinkou kresťanov, ktorí ho vyzvali, aby intelektuálne preskúmal tvrdenia kresťanského učenia. Výzvu prijal a podujal sa na dokázanie skutočnosti, že Kristove tvrdenia o tom, že je Bohom, a tiež historická spoľahlivosť Biblie, sú nevierohodné a nemôžu byť ani racionálne overené.

To, k čomu nakoniec dospel, však zmenilo celé smerovanie jeho života. Zistil, že Biblia je podľa historikov tým najspoľahlivejším dokumentom staroveku a že Kristove tvrdenia o jeho Božstve môžu byť spoľahlivo overené. Keď sa Josh postavil zoči-voči objektívnej a relevantnej pravde o Kristovi a jeho Slove, uveril Ježišovi, že je Božím Synom a jeho osobným Spasiteľom.

V roku 1964 začal pracovať pre Hlas pre Krista (Campus Crusade for Christ), a nakoniec sa stal jeho medzinárodným misionárom, ktorý sa zameriava predovšetkým na problémy dnešných mladých ľudí.

Josh McDowell mal možnosť hovoriť k viac ako siedmim miliónom mladých ľudí, v osemdesiatich štyroch krajinách sveta, vrátane sedemsto univerzít. Je autorom a spoluautorom viac ako šesťdesiatich kníh a učebníc. Joshove najpopulárnejšie práce sú The New Evidence That Demands a Verdict (Nové dôkazy, ktoré vyžadujú rozhodnutie), More Than a Carpenter (Viac ako tesár), Why True Love Waits (Prečo pravá láska čaká), séria kníh a pracovných zošitov Right from Wrong (Dobré od zlého), ako aj Beyond Belief to Convictions (Od viery k presvedčeniu). Josh je viac ako tridsať rokov ženatý s Dottie a majú štyri deti. McDowellovci žijú v Dallase, Texas.

www.josh.org

Sean McDowell sa vo svojich prednáškach zameriava na problematiku rodiny a mládeže. Rovnako ako jeho otec aj on ukončil Talbot Theological Seminary a má doktorát z teológie a filozofie.

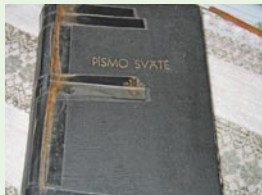
Je riaditeľom a učiteľom Apologetiky, Teológie a Starej zmluvy na Capistrano Valley Christian Schools v Kalifornii. Je autorom a spoluautorom viacerých publikácií a v súčasnosti pracuje na knihe: „Apologetika pre novú generáciu.“

Ako rečník hovoril už na mnohých univerzitách, v cirkvách a na konferenciách v rôznych krajinách sveta. Je hovorcom a zároveň rečníkom na konferenciách Wheatstone Academy, organizácie, ktorá organizuje biblické tréningy pre mladých ľudí (www.wheatstoneacademy.com). Často je pozývaný, aby vyjadril svoje názory i v médiách. Spolu s manželkou Stephanie a ich dvoma deťmi žijú v Kalifornii.

www.seanmcdowell.org

Viac informácií o programe na: www.campfest.sk

BOLI SME PRI TOM...

V Bratislave sa v dňoch 14. a 15. mája 2009 konala netradičná forma evanjelizácie. Obidva bratislavské zbory, bratislavský pracovníci ECM a SBS (Slovenská biblická spoločnosť) rozložili na Kamenom nám. pred Tescom ambulant. SBS predávala svoje produkty, Biblie, knihy a iné materiály pre dospelých a deti. Ostatní pozývali okoloidúcich na sobotné predstavenie muzikálu Druhá šanca do Zrkadlového Hája. Vo štvrtok nám počasie neprialo a tak evanjelizácia nevyšla, ako bola naplánovaná. V piatok to bolo oveľa lepšie. Prebiehali rozhovory, pozvania a námesťm znelo Božie slovo, ktoré sa čítalo do mikrofónu. Vďaka Bohu za tento čas.

Martina Výboštoková

Prezleč sa za ženu!

Najhorší odpor, organizovaný duchovenstvom, prežil Charles Wesley v Devizes. Len čo 24. 2. 1747 dorazil, už sa to začalo. Obyvatelia rozozvučali zvony, behali ulicami hore a dolu a počas zhromaždenia v dome brata Rogersa neustále volali: „Vyvedte ho, vyvedte ho!“ Chceli Charlesa hodiť do rybníka, kde kúpali kone. Po celý čas stál „horlivý kaplán Innys pri nich na ulici a poskakoval radosťou“. Starosta pribehol, ale nič nedosiahol. „Nevedeli sme, čo robiť, keď Boh položil jednému baptistovi na srdce, aby nás pustil do svojho domu. Prijali sme jeho láskavú ponuku a v pokoji zaspali.“

Na druhý deň vypukli násilnosti. Charles kázal ráno trištvrte hodiny, keď chlapci rozozvučali zvony ako „diablovu pechotu“ a pristavili hasičskú striekačku. Keď starosta urobil koniec tejto nepleche, pritiahol hučiaci dav ešte väčšiu striekačku. Okenné tabuľky praskli, spodné miestnosti boli zatopené a všetko zariadenie zničené. Charles sa medzitým so zhromaždenými stiahol do menšej miestnosti, ktorá viedla na dvor. „Utieli sme sa k modlitbe, vo viere, že nás Pán vyslobodí. Nevedeli sme, ako alebo kedy sa tak stane a nevideli sme žiadnu možnosť úniku.“ Charlesovi poradili, aby sa prezliekol za ženu, schoval pod posteľ alebo utiekol cez záhradu, on však odmietol a neustále poukazoval na to, že iní sa za nich modlili a že všetci sú pod Božou ochranou, že Boh má moc ich zachrániť. „On môže zmeniť levy na ovečky“.

Keď sa potom čapovalo pivo zdarma, situácia sa zhoršovala. Mužovia prisahali, že Charlesa dostanú, aj keby ich to malo stáť život. Začali odkrývať strechu. „V tom okamihu Ježiš prikázal vetru a nastalo veľké utíšenie. Nepočuli sme vonku ani hlások a divili sme sa, čo sa s nimi stalo. Tri štvrté hodiny bolo ticho a nikto sa k nám nepriblížil. Pokračovali sme v modlitbách a navzájom sa povzbudzovali a čakali na vyslobodenie. Ak sme niekedy pocítili vieru, tak to bolo teraz. Naše duše viseli na Tom, ktorý rozdelil Červené more.“

Martin E. Brose: Ch. Wesley, spevák metodizmu

Dva májové piatky, konkrétne 15. a 22., členovia trnavského zboru pripravili na Hlavnom námestí **evanjelizačné poobedia**. O prácu sa bratia a sestry pekne podelili. Bolo treba priniesť na pódium aparáturu, vedľa pódia postaviť stolík s Bibliami, letákmi a malým občerstvením. Niektorí členovia letáky rozdávali a hovorili s ľuďmi. Musím povedať, že tí, ktorí hovorili svedectvá na pódii, svedčili o Pánovi veľmi smelo a odvážne. Jasne povedali, ako môže človek v modlitbe povedať Bohu, že ho chce poznať. Alebo, že žiadna cirkev človeka nemôže zachrániť (ani v Trnave - v malom Ríme), iba živý Ježiš Kristus z Nazareta.

Evanjelizácia bola tiež „prikrytá“ modlitbami. Dojmy účastníkov, a najmä, čo ich Duch Svätý vyučil v tej druhej evanjelizácii, prinesieme v ďalšom čísle.

Milena Belková

Mladá Ruska
riskovala život...

Poznáte nejakých hrdinov? Myslím teraz hrdinov viery, ktorí by sa nebáli riskovať svoju slobodu za Bibliu. Počas minulého režimu nás navštevovali veriaci ľudia z bývalého Sovietskeho zväzu, ktorí to dokazovali. Jedno mladé dievča, vtedy 18-ročné, nosilo v sebe blaho Božieho ľudu. Táto mladá dievčina vedela, že najdôležitejšie je vlastniť Božie slovo. Bola smutná, že mnohí ľudia v jej zbore Biblie nemali a veľmi po nich túžili. Dostala ponuku previezť plný kufr Biblií. Teraz sa o tom ľahko píše, či číta, ale vtedy išlo o veľa. Takáto činnosť sa považovala za protištátnu. Riskovala svoju slobodu, pretože keby jej literatúru boli na hraniciach našli, bolo by ju čakalo niekoľkoročné väzenie na Sibíri. Ale nielen to, bolo to ohrozenie aj ostatných, ktorí jej k Bibliám pomohli a spolupracovali s ňou. Čo ju čaká, vedela, a napriek tomu prišla na Slovensko, aby odišla s plným kufrom a priviezla do svojej krajiny Biblie – ruský chlieb. Pamätám si, ako bola pred odchodom domov stiesnená. Uvedomovala si následky, keby jej Biblie objavili. No túžba priviezť domov najdôležitejšiu vec pre ostatných spoluveriacich, premohlo v jej srdci úzkosť a strach. Viete, čo sa stalo tesne pred jej odchodom? Ráno vstala radostná a veselá. Bolo mi to trochu čudné pri pohľade na obrovský kufr, tak som sa jej opýtala, čo sa stalo, že má takú dobrú náladu. S nadšením mi povedala, čo sa jej snívalo: „Prišla som domov, otvorila som ten veľký kufr a všetci zhĺkli a radovali sa, koľko veľa ruského chleba som im priviezla.“

Od tej chvíle si bola istá, že ju Pán Boh svojimi krídlami prikryje a ochráni vo vlaku a potom na hranici aj pred zrakmi štátnych orgánov.

Pane Ježišu, ďakujeme Ti, že aj v časoch, keď je pre Boží ľud nepriaznivé obdobie, Ty sa staráš o to, aby tvoj ľud mal dostatok obilia, Božích omrvínok a svojich verných chrániš svojimi krídlami.

E. Tagajová

„...aby ste mohli obstáť...” Ef 6,13

Nie každý disponujeme fyzickou silou zápasníka ťažkej váhy s prezývkou The Rock (Balvan). Alebo odvahou olympijského hrdinu, pästiara Amira Khana. Tak čo urobíš, ak ti nejaké problémy zahatajú cestu a budú sa ti zdať veľké, hrozivé, či priam neľudské?

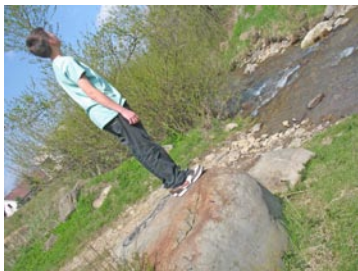
Nechaj si poradiť od apoštola Pavla. Hovorí, že kto si oblečie Božiu výzbroj, aby mohol obstáť, „...bude pevne stáť, lebo Pán má moc podržať ho” (Rim 14, 4). Je tu reč o spôsobe, ako dokážeš v náročných životných situáciách disponovať obrovskou Božou mocou. Tou mocou, ktorá vzkriesila Ježiša z mŕtvych. Môžeš cítiť, že si akurát v palebnej línii. Chránený Božou výzbrojou a naplnený jeho silou budeš pevne stáť tak dlho, ako bude treba. A nepodľahneš.

Ukazujú sa dnes problémy alebo pokušenia? Nezabudni si jemne, ale pevne povedať: „Keďže Ježiš žije vo mne, obstojím.” Môžeš stáť, pokým obavy nepominú, pokým znova nepocítiš pokoj. Alebo pokiaľ sa neodvalí vlna osamelosti, pokiaľ sa vzťah neobnoví, pokiaľ nie je zaplatený dlh, pokiaľ s tebou pokušiteľ neprestane lomcovať a lapať ťa. Vyskúšaj to, čo Boh zriadil: My stojíme a On posilňuje! Aj Pavol to vedel: „Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje” (Fil 4,13).

Božia sila nie je výsada časovo vymedzená. Posilní ťa znova a znova a znova. Vždy čelíš nejakej zložitej úlohe. Prenasleduje ťa dajaká spomienka? Pripomína sa tvoja temná minulosť? Stojíš pred ťažkým rozhodnutím? Sú mnohé spôsoby, ako dostať od Boha silu. Tú, ktorú potrebuješ na prekonanie diablových ľstivých úkladov. Môžeš sa modliť, môžeš chváliť. Môžeš sa dostať do jeho slova tak intenzívne, ako nikdy predtým.

Pravdou je, že môžeš obstáť, ak naozaj chceš!

Bob Gass, príloha Nahlasu, uverej. s povolením

Pavol Herák

Srdce

Moje srdce bolo clivé,
mnohých vecí veľmi chťivé.
Vietor vial v ňom krížom - krážom,
plameň lásky zašiel prachom.
Mnohým veciam sa dávalo,
a tie hlavné srdce zanedbalo.
Vencom z trnia objal si ho,
musím v ňom stáť celkom ticho.
Za čímkoľvek keď sa pohne,
od tvojho srdca trň ho bodne.
A tak myslím len na teba,
srdcom hore, len do neba.

Hodina pokušenia, ktorá má prísť na celý svet

Stále som si myslela, že to za chvíľu príde až s vládou antikrista, kedy sa veriaci budú rozhodovať pre alebo proti. Lenže to už tu Cirkev asi nebude, ale bude oslavovať Baránkovu svadbu v nebi po svojom vytrhnutí. Niekoľko udalostí z poslednej doby ma však zbavilo tohto omylu. Tá hodina už nastala a týka sa hrozného sexuálneho zmätenia na celom svete.

1. Seminár „Konečná pastorácia manželstva” mi ukázal, ako veľmi sú manželstvá ohrozené.

2. S hrôzou som sa dozvedela o jednom vyznávačskom zbore, kde žena kazateľa má vzťah so starším zboru a nič sa s tým nerobí!!!

3. Jedna sestra misionárka sa mi zverila so svojím postojom, ktorý je asi postojom väčšiny žien: Keď je v prítomnosti žien, hovorí a chová sa normálne. Stačí však, aby tam bol jediný muž a chová sa vyzývavo so zameraním na neho (podvedome, ale Pán jej to ukázal ako hriech).

4. Čím ďalej neslušnejšie programy v TV a v kinách.

5. Deťom na školách sa radí, aby si sex vyskúšali, a ako alternatíva sa im prednáša homosexualita ako normálna.

6. Ľudia v tomto ohľade ozaj pijú nepravosť ako vodu. Samozrejmosťou sú im kadejaké sexuálne zvrátenosti.

7. Čím ďalej častejšie zneužívanie detí príbuznými.

8. Hromadné šírenie pornografie tlačou, internetom, videom...

9. Nemravná móda, vystavovanie nahoty.

10. Lavínovitý nárast ženskej a mužskej prostitúcie mladých ľudí zo všetkých spoločenských vrstiev ako ľahký zárobok.

Pán mi v tejto súvislosti pripomenul sen, ktorý som mala, keď moje deti (dnes 41 a 36) boli ešte predškôláci. Vtedy sa mi snívalo, že som išla niekam taxíkom. Taxikár ma sexuálne obťažoval: Hneď som ho zastavila a vystúpila. Na námestí, kde som rozčúlená vypadla z taxíku, stál dav ľudí, smiali sa mi a ťukali si na čelo, že si neužívam, keď mám k tomu príležitosť. Prebudila som sa vydesená. Pán mi povedal, že tak to bude skoro vyzeráť, všetci ľudia budú piť nepravosť ako vodu. „Pane, a čo moje deti?” Tu mi Pán začal ukazovať, ako svojich ľudí chráni: Jozefa v Egypte, Mojžiša na faraónovom dvore, Daniela a jeho priateľov v Babylóne... Ako? O tom je slovo v Zjav 3,10: „Pretože si zachoval moje slovo o vytrvalosti, aj ja ťa ochránim pred hodinou skúšky”.

Veriace ženy majú dbať na cudnosť v obliekaní a chovaní, veriaci muži musia dávať pozor na svoje oči.

Možno musíme spoločne pozdvihnúť svoj hlas proti ohavnostiam v TV, ktoré podkopávajú morálku a ruiniujú morálku rodiny.

Ale cirkev mlčí. Nikto nepozdvihne hlas, neozve sa, nepostaví hrádzu záplave nemravností. Navštívili ma priatelia, ktorí nie sú nijako náboženski, ale boli zdesení programmi TV a divili sa ako je to možné, prečo to niekto nezakáže?

Na seminári sme sa dohodli na spoločných modlitebných stretnutiach za manželstvo aspoň raz za dva mesiace v niektorú sobotu.

Zájemcov, ktorí sa budú chcieť pripojiť, budeme radi informovať.

L. Hallerová, Rozsieváč 9/05

Ahojte deti!

Veľmi sa teším, že sa už blíži leto a s ním....**prázdniny!**

Prázdniny, to sú vlastne **prázdné** dni. Prázdné preto, lebo v nich nie je **škola**. A keď netreba chodiť do školy, tak **konečne** máme dost' času na **všeličo** iné. Mat' dost' času je **super**, záleží ale na tom, čo s ním urobíš.

Na čase je totiž **zaujímavé** to, že aj **keď** s ním nič nerobíš, **minie** sa.

Keď cez prázdniny zostane po škole len prázdno – **dobré** ho **využi**. Prajem ti veľa **veselých** prázdninových dní. Keď v osemsmetrovke **nájdeš** všetky slová, ktoré sú hrubo vytlačené, **objaví** sa v nej **niekoľko nápadov**, čo by si mohol cez prázdniny robiť.

Osemsmetrovku vylúštiš tak, že v nej **nájdeš** hrubo vytlačené slová z textu hore. Tie sú ukryté medzi písmenkami odhora dolu, oddola hore, šikmo, aj odzadu dopredu. Slová v nej idú ôsmymi rôznymi smermi, preto je to aj osemsmetrovka ☺. Každé nájdené slovo prečiarkni. Niektoré písmenká budú potom prečiarknuté aj viac krát, lebo sú súčasťou viacerých slov. Keď všetky slová **nájdeš**, v tajničke zostane odkaz pre teba ☺.

Viera

CH	Ý	L	E	S	E	V	M	P	O	É	N
V	O	B	J	A	V	Í	I	Y	Č	V	I
O	L	Š	E	D	J	Á	N	Á	I	A	E
D	V	V	Y	U	Ž	I	I	K	L	M	K
A	A	N	I	E	N	T	E	O	E	Í	O
P	R	Á	Z	D	N	E	K	N	Š	J	Ľ
Á	T	Á	Z	B	O	Š	E	E	V	U	K
N	R	Á	K	A	M	Í	Ď	Č	A	A	O
E	R	B	O	D	R	M	Á	N	T	Z	Č
P	V	E	Ľ	M	I	I	R	E	P	U	S

Marika Škrivánková poslala pre rodičov a pracovníkov besiedky odkaz na stránku:

<http://www.timdvadva.net/web/atm>

Povedali naše deti

Na vyučovaní náboženstva sa preberala téma: Kto je Boh. Jožko čítal verš z evanjelia Matúša, že máme na hlave vlas-
sy spočítané! Učiteľka sa pýta:

„Čo nám tento verš hovorí, že aký je Boh, kto je Boh?“

Jožko odpovedá: „**Matematik.**“

Adamko (4 roky) prerozprával príbeh o Dobrom pastierovi takto: „*Jeden pas-
tier mal moc ovečiek. Tá neposlušná sa
mu stratila. Preto sa stratila, že nepos-
lúchala. Išla do sveta a plačkala. Pastier
ju našiel. Prečo si neposlúchala? Nevybil
ju, lebo už poslúchala. Povedal jej: Poslú-
chaj, ovečka!*“

Ako môžeme čítať Bibliu? Odpovede:

1. pochopene
2. normálne
3. keď je otvorená

Pri bolesti zubov sa Mirka pýta mamy:

„A v nebi budeme mať zuby?“

Mama: „Neviem.“

Mirka: „Budeme! Ale veď anjeli majú zuby, inak by ako hovorili!“

Kto dal Mojžišovi meno? Odpovede:

- kráľ
- mama
- Ježiš

Sestra Elena, ktorá učí besiedku, veľmi horlivo deťom vysvetľovala, ako bol Da-
niel hodený do **pece levovej**.

Na besiedke pracovníčka vysvetľuje de-
ťom, prečo robia zbierky na Etiópiu. Po-
tom sa opýta:

„Kto z vás má doma prasiatko, šporkasu
alebo niečo, kde si šetríte peniaze?“

Všetky deti zdvihnú ruky okrem Moniky.
Tá povie, že nemá. Učiteľka veselo dopl-
ní:

„Tak ty máš asi pančuchu a do nej si
dávaš peniažky.“

Nato 3-ročný Hugo úprimne povie:

„Ja mám doma šporkasu, aj peňaženku,
aj **pančuchy.**“

MEDZINÁRODNÝ EKUMENICKÝ WORKSHOP „PRAKTICKÉ ZRUČNOSTI V SLUŽBE DEŤOM VIII.”

ŠPECIFICKÉ PROBLÉMY DEŤÍ A ICH RIEŠENIE

19. september 2009 Banská Bystrica

„Čo vedia naše deti o Bohu? (ako vyberáme, čo učiť naše deti?) - Dana Hanesová

„Plenárna prednáška: Ohrozujú deti učiteľov? Napĺňanie potrieb detí cez službu zboru – Jozef Brenkus, Život bez závislostí, n.o.

„Práca s deťmi z málo podnetného prostredia - Jozef Brenkus a Janka Jurčová

„Učme sa byť zvedaví” je praktický návod, ako viesť diskusiu v malých skupinkách, ako klásť dobré otázky a aké otázky nám môžu pomôcť pri biblickom štúdiu a pri vyučovaní - Natália Luptáková

„Poradenstvo deťom a ich rodičom v otázkach postmodernej doby” doba našich detí, ako múdro komunikovať a klásť hranice - Martina Polohová (1 blok)

„Pomôžme besiedkárom mať skúsenosti” ako predísť „unudeniu” detí biblickými príbehmi - Martina Polohová (2 blok)

„Misijná práca s rómskymi deťmi na Luniku IX. - Ladislav a Anna Dunoví

„Ako pristupovať k deťom s mentálnym postihnutím” - Adriána Maďarová

Naplnený život napriek všetkému

14. duchovno-rekreačné aliančné
stretnutie sestier

23. - 27. 9. 2009

Domov J. A. Komenského,
Račkova dolina

Hudobné okienko

Víťaz gospeltalentu

Gospelovým talentom roka 2009 je Simona Martausová. Jednomyseľne o tom rozhodla štvorčlenná porota v závere finálového kola, ktoré dnes naživo odvysielalo Rádio Lumen. Simona, ktorá v súťaži Gospel talent 2009 zvíťazila so skladbou Nádherný svätý, získava možnosť nahráť autorské skladby v nahrávacom štúdiu, rotáciu jednej z nich v rozhlasovom vysielaní, poukážku na hudobniny, ako aj možnosť vystúpiť na hudobnom festivale

Campfest. Vo finále súťaže sa predstavili piati interpreti. Absolútnym víťazom sa stala súťažiaca Simona Martausová, ktorá do rozhlasového kola postúpila z druhého miesta v internetovom hlasovaní. Porotcovia ohodnotili skladbu ako najväčší objav súťaže a interpretke jednomyseľne prisúdili prvenstvo.

www.gospeltalent.sk

Vitaj

14. mája 2009 okolo obeda väčšina petržalského zboru dostala sms správu a tak isto aj táto väčšina odpovedala. Správa znela: Tak som na svete. Volám sa **Jurko Abrman**, 4310 váha a 54 cm. Som dlhý a je mi dobre. Veľmi sa z tohto prírastku radujeme a prajeme Jurkovi krásne a požehnané dni.

Koncert

HERITAGE SINGERS – PRVÝKRÁT V ČECHÁCH A NA SLOVENSKU

1. august 2009 Bratislava, Dom odborov

Výnimočná príležitosť počuť túto legendárnu kresťanskú skupinu naživo a stretnúť sa tak osobne so spevákmi, ktorí nás svojou príjemnou hudbou a piesňami sprevádzajú už 38 rokov.

www.heritagesingers.cz

Minikonferencia pre služobníkov v cirkvi

V rámci CampFestu sa v sobotu 8. augusta 2009 v Kráľovej Lehotě od 17:00 uskutoční konferencia pre farárov, kazateľov, kňazov a pastoračov, vedená Joshom McDowellom. Všetci služobníci, ktorí sa na ňu zaregistrujú do 29.7. budú mať v sobotu od 16:00 až do záveru CampFestu vstup zdarma!

Naše letné aktivity:

JÚN

24.-26. 6. Autobusová misia, PIEŠŤANY
27. 6. Športový deň pre mládež, PIEŠŤANY

JÚL

1. - 5. 7. Anglický tábor pre dorast, TRNAVA
2. - 5. 7. Duchovné stretnutie „stanovákov”, KRÁĽOVA LEHOTÁ
5. - 12. 7. Letný pobytový tábor, RUŽINÁ
7 - 9. 7. Evanjelizácie zboru Trnava s partnerským zborom z USA (v Partizánskom, Piešťanoch, Gerlachovove, v Ružinej)
18. - 25. 7. Slovenský pobyt na Poušti, BECHYNĚ

AUGUST

10. - 14. 8. Denný letný tábor, Panenská 12, BRATISLAVA
25. - 30. 8. Stanová evanjelizácia, TRNAVA

Modlime sa, prosím, za všetky evanjelizácie a tábory. Kde môžeme, podporíme akcie aj osobnou účasťou.

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú **0,70 Eur** + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ